

Parter i hovedsagen

Sagsøger: T-Mobile Austria GmbH

Sagsøgt: Verein für Konsumenteninformation

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 52, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalings-tjenester i det indre marked ⁽¹⁾ fortolkes således, at den også skal finde anvendelse på kontraktforholdet mellem en mobiltelefonoperatør som betalingsmodtager og dennes privatkunde (forbruger) som betaler?
- 2) Skal en af betaleren personligt underskrevet betalingsanvisning hhv. en procedure for udstedelse af overførselsordrer, der hviler på en underskrevet betalingsanvisning, samt en aftalt procedure for udstedelse af overførselsordrer i online banking (telebanking) anses for »betalingsinstrumenter« i den betydning, der forudsættes i artikel 4, nr. 23), og artikel 52, stk. 3, i direktiv 2007/64/EF?
- 3) Skal artikel 52, stk. 3, i direktiv 2007/64/EF fortolkes således, at den er til hinder for anvendelse af nationale rets-forskrifter, der især uden at sondre mellem forskellige beta-lingsinstrumenter indeholder et generelt forbud mod, at betalingsmodtageren opkræver gebyrer?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13.11.2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (EUT L 319, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 5. december 2011 — Staatssecretaris van Financiën, den anden part: Pactor Vastgoed BV

(Sag C-622/11)

(2012/C 73/27)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: Pactor Vastgoed BV

Præjudicielt spørgsmål

Såfremt et oprindeligt foretaget fradrag af moms i henhold til sjette direktivs artikel 20 ⁽¹⁾ berigtiges i den forstand, at det fradragne beløb helt eller delvist skal tilbagebetales, er det da efter sjette direktiv tilladt, at dette beløb opkræves hos en anden end den afgiftspligtige, der forinden har fradraget momsen, i særdeleshed — som i henhold til momslovens artikel 12a — hos den, der havde fået et gode leveret af den afgiftspligtige?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Ireland (Irland) den 9. december 2011 — Anglo Irish Bank Corporation Ltd mod Quinn Investments Sweden AB m.fl.

(Sag C-634/11)

(2012/C 73/28)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Anglo Irish Bank Corporation Ltd

Sagsøgt: Quinn Investments Sweden AB, Sean Quinn, Ciara Quinn, Collette Quinn, Sean Quinn Junior, Brenda Quinn, Aoife Quinn, Stephen Kelly, Peter Darragh Quinn og Niall McPartland Indian Trust AB

Præjudicielle spørgsmål

- 1) [Nærværende] forelæggelse vedrører artikel 28 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾ (»forordning nr. 44/2001«) (»artikel 28«) og de foranstaltninger, som en national ret (retterne i »stat A«) skal træffe i forbindelse med en prøvelse af en indsigelse i medfør af artikel 28 over for denne rets kompetence til at behandle og påkende en retssag (»den tredje sag«) under omstændigheder, hvor retterne i stat A:

- a) først har fået forelagt en sag (»den første sag«) vedrørende et krav, som kan være indbyrdes sammenhængende med et krav, fremsat i en sag (»den anden sag«), som er anlagt ved retterne i en anden medlemsstat (»stat B«), og
- b) også har fået forelagt en sag (»den tredje sag«) vedrørende et krav, som kan være indbyrdes sammenhængende med et krav, fremsat i den anden sag, og
- c) forelægges en indsigelse i medfør af artikel 28 [...] i forordning nr. 44/2001 over for retterne i stat A's kompetence til at behandle og påkende den tredje sag på grundlag af en påstand om, at kravene i den anden sag (ved retterne i stat B) og den tredje sag (ved retterne i stat A) er indbyrdes sammenhængende i henhold til nævnte artikel 28.
- 2) Den Europæiske Unions Domstols (»Domstolen«) afgørelse er navnlig påkrævet i forhold til følgende spørgsmål:
- 1) Skal retterne i stat A afvente udfaldet af en forventet stævning indgivet til og afgørelse afsagt af retterne i stat B om, hvorvidt retterne i stat B bør udsætte eller afvise den anden sag i henhold til artikel 28 i [...] forordning [...] nr. 44/2001, forud for retterne i stat A's afgørelse af, hvorvidt den tredje sag skal udsættes eller afvises?
  - 2) Hvis retterne i stat A ikke behøver at afvente udfaldet af en forventet stævning indgivet til og afgørelse afsagt af retterne i stat B om, hvorvidt retterne i stat B bør udsætte eller afvise den anden sag i henhold til artikel 28 i [...] forordning [...] nr. 44/2001, forud for retterne i stat A's afgørelse af, hvorvidt den tredje sag skal udsættes eller afvises, kan retterne i stat A da tage hensyn til, at den første sag verserer, når de træffer afgørelse om, hvorvidt den tredje sag skal udsættes eller afvises?
  - 3) Kan retterne i stat A tage hensyn til, at den første sag verserer, når de træffer afgørelse om, hvorvidt den tredje sag skal udsættes eller afvises i henhold til artikel 28 i [...] forordning [...] nr. 44/2001, hvis retterne i stat B træffer afgørelse om, at de har kompetence til at pådømme den anden sag?
  - 4) Er den omstændighed, at kravet i den tredje sag kunne have været (men ikke blev) gjort gældende som en modpåstand i den første sag af sagsøgeren i den tredje sag, et faktisk forhold, og hvilken betydning skal retterne i stat A i givet fald tillægge dette forhold i [deres] afgørelse af, om [de] skal erklære sig inkompetente i eller udsætte den tredje sag i henhold til artikel 28 i [...] forordning [...] nr. 44/2001?

(¹) EFT L 12, s. 1.

Sag anlagt den 13. december 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-639/11)

(2012/C 73/29)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Wilms, G. Zavvos og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2a i direktiv 70/311/EØF med hensyn til typegodkendelse af styreapparater (¹), artikel 4, stk. 3, i rammedirektiv 2007/46/EF med hensyn til EF-typegodkendelse af motorkøretøjer (²), og artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, idet den har betinget godkendelsen af nye eller tidligere i andre medlemsstater registrerede køretøjer, hvis styreapparat befinder sig i højre side, af, at rattet flyttes til venstre side.

— Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen gør gældende, at Republikken Polen har tilsidesat artikel 2a i direktiv 70/311/EØF, artikel 4, stk. 3, i rammedirektiv 2007/46/EF og artikel 34 TEUF.

Republikken Polen har højrekørsel. I henhold til polsk lovgivning er registreringen af et motorkøretøj betinget af en attestation af, at køretøjet har bestået en teknisk kontrol. I henhold til en bekendtgørelse udstedt af ministeren for infrastruktur (³) anses den tekniske kontrol uden videre for ikke at være bestået for køretøjer, hvis rat er anbragt i højre side (dvs. den tekniske tilstand anses for ikke at opfylde de gældende tekniske krav). Som følge deraf kan personbiler med rattet placeret i højre side, som er blevet godkendt i medlemsstater med venstrekørsel, såsom Storbritannien, Irland, Malta og Cypern, ikke registreres i Polen. Heller ikke en tidligere registrering af sådanne køretøjer i andre medlemsstater med højrekørsel tages i betragtning af de polske myndigheder.

Ifølge Kommissionens opfattelse kan det forhold, at det ikke er muligt at registrere (nye eller brugte) personbiler, som indføres i Polen fra medlemsstater med venstrekørsel — fortrinsvis af borgere, som har benyttet sig af den EU-retligt sikrede ret til fri bevægelighed — ikke begrundes med tvingende hensyn til den almene interesse i måden, hvorpå trafikikkerheden garanteres.